

fulgt en anden Eiendom, hvorfor er betalt 114,000 Rd., som i Aarene nogle og Tredive, jeg erindrer det ikke nøjagtigt, men den hedder Nyvangsgaard, saa man kan ogsaa kontrollere dette, er solgt for 7000 Rd. Man ser altsaa, at der er Perioder, i hvilke Landeieendommene ere gaaede saa langt ned i Priis, at de ingenlunde have ydet tilstrækkelig Sikkerhed og ingenlunde vare bedre end kongelige Obligationer som Sikkerhed.

Thurah: Jeg skal ikke indlade mig paa det vanskelige Spørgsmaal om Forholdet mellem Sparekassernes og Overformynderiets Bestyrelse eller mellem kongelige Obligationernes Synken og Falden eller om Creditobligationernes Sikkerhed, men hvad jeg vil bede ærede Medlemmer meget skarpt holde for Die, er, hvad der idelig er gjentaget af saglyndige Mænd, og hvad jeg troer, Enhver maa indrømme Nødvendigheden af, at Overformynderiet bestandig maa have Midler til sin Naa-dighed i realisable Papirer, som det kan benytte, naar Udbetalingerne overskrive de Penge, som komme ind under Overformynderiet. Jeg kan ikke give den ærede næstsidste Taler (Alberti) Ret i, hvad han udtalte, at det for Fremtiden var temmelig afgjort, at Indtægten vilde balancere med Udgiften, ja maaffee overskrive den; thi § 11 i det Lovforslag, vi have vedtaget ved 2den Behandling, indeholder en Bestemmelse, som vi vel maae agte paa, og som jeg troer vil give et stort Omslag i hele det nuværende Overformynderivæsen, den Bestemmelse, at det for Fremtiden skal være en Arvelader tilladt at bestemme, at de efterladte Midler skulle sikkes de Umhyndige paa anden Maade end ved at gaae ind under Overformynderiets Bestyrelse, nemlig ved Bærgemaal. Jeg troer, og det er mit Haab, at der paa denne Maade vil undrages Overformynderiet mangfoldige Midler, og jeg mener, at man netop derfor maa berygte, at der let kan komme et Tidspunkt, da det vil være af Bigtighed at have let realisable Papirer, hvormed man kan tilfredsstille de Fordringer, som Udbetalingerne ville stille. Jeg vil derfor meget indtrængende anbefale ærede Medlemmer at stemme for det Forslag, jeg har været med til at stille.

Alberti: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning vil jeg give det ærede Medlem Ordet, men jeg antager, at Sagen forøvrigt er udbatteret.

Alberti: Jeg troer, at ved Vedtagelsen af dette Lovforslag er det det Hensigtsmæssigste kun at have de nuværende Forhold for Die og ikke gaae 40 Aar tilbage i Tiden til Landeieendommens daværende Tilstand. Dersom Landeieendommene gaae ned i Værdi, forekommer det mig, at det maa være Overformynderens Sag at opsigte Capitalerne, og man vil da, hvis Overformynderen og de øvrige Pupilautoriteter iagttage deres Pligter, være sikker imod, at de Umhyndiges Midler blive staaende i Eiendomme, som ikke give tilstrækkelig Sikkerhed. Fortidens Fluctuationer i Henseende til Landeieendommens Priiser troer jeg slet ikke kunne komme i Betragtning ved denne Lov. Dersom det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) virkelig hylbede den Anskuelse, at Landeieendommene afgive usikre Prioritetsforhold, afgive mindre Sikkerhed for de Umhyndiges Midler, saa forekommer det mig, at han consequent maatte have udstrakt sit Forslag dertil, at Umhyndiges Midler slet ikke skulle sættes i Eiendomme; nu er han derimod Medforslagsstiller af et Forslag, der gaaer ud paa, at Overformynderimidlerne dog ogsaa skulle sættes i faste Eiendomme. Vel hynder han ikke Ordet „fortrinsviis“, men alligevel blive dog de faste Eiendomme tilbage ved selve Endringsforslaget. Jeg troer derfor, at det er ufornuddent ligeoverfor ham at gaae ind paa en Forhandling om, hvorvidt vi skulle bibeholde Landeieendomme som Sikkerhedsgjenstand for Umhyndiges Midler.

Abler: Tor man, skjøndt Forhandlingerne skulle afflutes, rette en bitterlig Feiltagelse i det sidste Foredrag? Det er gjort med et Par Ord, og jeg anseer Rettelsen for nødvendig.

Formanden: Ja, for en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.